

(המשך מעמוד 25)

לעומת חברה הכנסת לין יש אנשים רבים הרואים בסירוס עונש אכזרי ובלתי-אנושי, ואינם מוכנים כלל לרדן בו. אחד מהם הוא עורך-הדיון הפרופסור דויד ליבאי.

בריון שנערך בוועדת חוקי-משפט של הכנסת, הוזמן רופא מומחה שמסר לחברים את חוות-דעתו בנידון. מסתבר כי בישראל נעשו עד היום שני ניתוחי-סירוס. אחד מהם לנער מפגר שהיה מטריד נערות. הרופא העיד כי בעולם יש נטיה לנסיגות של סירוס על-ידי תרופות הרומנוליות. זה אינו סירוס ממש, והוא תלוי בני טיולת תרופות. קשה לפקח על אדם שיקח את התרופות הללו כסדרן, ואם הוא מפסיק לקחת תרופות הוא יכול לחזור לסורו.

להרמוניזם הללו יש תוצאות-לואי בלתי-רצויות. הן מעוררות סוכרת, השי מנה וגירול שריים בגבר. בהולנד משתמשים בשיטה זו כבר קרוב ל-40

פרקליט שיינפלד בלתי-אנושי

שנה. שיטה זו של סירוס הרומנולי, מעלתה הגדולה היא שהיא הפיכה, ואינה גורמת לנכות תמידית.

בדנמרק, לעומת זאת, משתמשים בשיטה של סירוס ממש, כריתת האשכים, משנת 1929.

מחקרים שנעשו בעולם מראים כי לסירוס יש בדרך כלל השפעה משמעותית, עם כי ברור שאנשים שעברו סירוס מרצונם החופשי היו ממילא בדרך לתיקון.

חברה-הכנסת מיכאל איתן, שנוכח בשיבת ועדת-הכנסת, אמר כי לרעתו טרם קיבלו חברי-הכנסת מידע מספיק בעניין. נראה לו כי לקחת איבר מאדם זהו דבר אכזרי, הוא מוכן לשקול זאת רק אם אין ברירה.

חברה-הכנסת לין תמך בסירוס, וחבר-הכנסת ליבאי התנגד לו, וכלל עונש ההופך אדם לבעל-מום.

"אני מתנגד להלוטי, ואין מה לשקול. אני פוסל עונש-מוות, קיצוץ יריים לגנבים, וכל עונש גופני אחר. אני מצפה מחברה רכבותית שתפתור בעיות נלי עונשים בלתי-הפיכים", אמר ח"כ ליבאי.

אלי כווגלו, הנתון כרגע למחשבה כי הוא עומד לבלות את מיטב שנותיו בבית-הכלא, ממש מתחנן לעונש כזה. "יש לי סינטיס ליליות. אני לא יכול לישון, יש לי פחדים, ואני מבקש ממך שזו. אני מרגיש בריבאון ורוצה רק למות", כתב כווגלו לסניגורו.

אמו של כווגלו אומרת כי אחרי מתן גזרי-הדין אמר לה: "למה אני חי?" עו"ש שים ניתוח ומתפטרים" אמו ניתמה אותו כי תשע שנים עוברות גם הן, ואו שאל אותה: "אבל מה יהיה אחרי זה? עוד פעם כלא?"

המישפחה ישבה ודנה בנושא, ואחר-כך ריברה האם שוב עם כנה, והוא אמר לה, לדבריה: "אם זה ניתוח, או לנכות עוד חמש שנים, אני לא אעשה את הניתוח."

אפילו מתכוון כווגלו ברצינות ובכך נות למה שהוא מבקש כרגע, קשה לראות בכך החלטה מרצון חופשי וכי ישוּב-הדעת.

תשע שנות-מאסר ותנאים קשים בכלא, כגלל היותו עבריין שתקף ילדים קטנים, הם לחץ נפשי חזק. בעיות מצוקה כאלה מסוגל אדם להתילות ככל קש, ואפילו בסירוס.

אולם סניגורו של כווגלו ממשיך להיאבק עבורו. אם לא ימצא רופא שיהיה מוכן לבצע את ניתוח הסירוס, מתכוון עורך-הדיון שיינפלד לפנות לבג"ץ, כדי שיעזור לו גם בכך.

ועדות אלה מתמנות לרוב על-ידי משרד-הבריאות לא כדי לגלות את האמת, אלא כדי לעזור לבלתי-החולים, שעליהם הם ממונים, "לצאת בקיים".

על-ידי פירוסם חרצדרי של מסקנות משרד-הבריאות, משתתפים כתבים רפואיים בהעלמת האמת מהציבור ומהנפגעים מהטיפול הרשלני.

כתבים רפואיים מעולם אינם חוקים רים לעומק מיקרי-מוות מסיבות רש"לנות. לעולם אינם בודקים מיקרים של רשלנות בצורה יסודית, חוליה אחרי חוליה, כדי להגיע לשורש. הם "קונים" ומכירים לציבור את ההסברים של האחרים למערכת-הבריאות — הסברים הרחוקים מהאמת, רחוקים מהמדע, ולעיתים אף רחוקים מההגיון הבריאי.

אחרי שבימת הרופאים ב-1983 — שכיתה שהוצתה על-ידי המיסר הרפואי ומשרד-הבריאות במישורין — העריך המנכ"ל הנוכחי של משרד-הבריאות, הד"ר רב גולן, את תפקידו כליהתיקשות כד: "התנהגות העיתונאים גרמה נזק רב לבריאות העם. כעזרת אמצעי-התיקשות גרמו הרופאים לפחד גדול בקרב הציבור, הממ"ש שלהם וכל המדינה. כליהתיקשות אינם מעוניינים בחשיפת האמת, אלא בסנסציה. הם לא מעוניינים לתת תמונה נכונה."

אחת הסיבות למצב הקטסי טרופלי במערכת-הבריאות היא ציבורית בארץ היא חוסר ביקורת ציבורית, תפקיד שחייבים לבצע כליהתיקשות.

לפעמים מדרווחים עיתונאים אמיצים על עשירי חריגים של המיסר הרפואי לגבי רופאים מסויימים, אך גם זאת בלחש, בלי מעקב על תוצאותיה של ביקורתם.

כך, למשל, כתבת הארץ יפעת נבו סיפרה לפני שנים אחדות לקוראיה על רופאה צעירה מברית-המועצות, שמ"ש שררה-בריאות לא רצה להכיר בה כבי רופאה, משום שחסר לה בריפלומה ציון המיבחן בקומוניזם. הסיפור שעליו דיווחה העיתונאית היה קפאק. לבסוף לא הכיר משרד-הבריאות ברופאה כבי רופאה, והיא נאלצה לעזוב את מיקר צועה.

העיתונאית לא פירסמה בהמשך כתבה נוספת על גורל הרופאה. המימ"ס סד הרפואי מצא דרך כיצד להשתיק את הפרשה.

פעם אחת חשף עיתונאי את האמת על המתרחש בשטח הרפואה בארץ. הוא צייר ללא כל פחד את כל הפא"שלות ברפואה, את כישלונות מערכת-הבריאות. אך הוא לא היה כתב רפואי — היה זה העיתונאי יאיר קוטלר.

חשיפת האמת על-ידי עיתונאי זה לא זכתה בתגובת המימ"ס מסד הרפואי. "הכלב נובח, אך השיירה עוברת."

הייתי מציע כמה הצעות ממשיות לגבי תפקיד כליהתיקשות בשמירת בריאות העם.

● מוטב שלא לפרסם דבר על הרפואה, מאשר לפרסם על דבריה שקר או חצי-אמת.

● יש להפסיק לפרסם מאמרים על הישגים של רופאים מסויימים, דבר המהווה להם, למעשה, פירסומת סמויה.

● כדאי להנהיג בכל מערכת-עיתון נוהל לפניות הציבור בענייני-רפואה. כדאי לנצל את עזרתם של רופאים בעי-לדע מיקצועי, ולשתתף בכירורים של תלונות האזרחים.

● יש להתייחס בצורה ביקורתית למידע המתקבל על ידי שגים למיניהם בשטח הרפואה, ולפני פירסומם יש לוודא שאכן הם באמת הישגים חידושיים.

● צורך זה אפשר להשתמש בידע של המועצה המדעית של ההסתדרות הרפואית בישראל, ולפני פירסום כלשהו לפנות לגוף זה כדי לאמת את הידיעה.

● דרוש חוק המחייב את המיסר להגיב על ביקורת הי מופנית כלפיו, ולא לקבור אותה בשתיקה.

● קיימת כיום אפנה למתוח ביקורת על אמצעי-התיקשות. לא הצטרפתי למבקרים בגלל האופנה.

על-ידי יובא החיסונים ומכירתם לציבור ללא צורך רפואי אמיתי. דוגמה כולטת, המראה כיצד כתבים רפואיים רואים עצמם כמשרתי-המימ"ס, נתנה כתבת ידיעות אחרונות, בדורה נמיר. במאמר שפורסם בי-15.12.86 על הפרופסור הנרי נויפלד ז"ל, סיפרה הכתבת: "פעם, כאשר המנתח בבית-החולים שיבא החליט שלא לערוך ניתוח מסוכן לילדה בת 4, שלדעת הפרופ" נויפלד נזקקה לניתוח — הוא התקשר עימי באישון-לילה, העמיד לרשותי את סירטי-הצינתור ואי-מר; לרעתי צריך לנתח את הילדה, ואפשר להציל את הילדה. אך אני איני יכול להתערב בשיקולי המנתח שלנו. ואילו את יכולה לפנות למנתח-לב אחרים..." עשיתי זאת."

הכתבת לא הבינה שהיא על-בה פרופסור נויפלד בסיפור. היא סיפרה על דבר שרופא חי יוב להתבייש בו: תחת לפנות לעמיתו בצורה גלויה, ולהביע את דעתו ישירות, הוא נאלץ להתעסק באינטריגות קטנות כדי להגן על ידיעותיו.

כתבים רפואיים משרתים את המימ"ס גם על-ידי פירסומים — לעיתים כוזבים — על רופאים מסויימים, מת-נגדי המיסר.

ידיעות מיקרים שבהם משרד-הבריאות מוסר לכתבים המקורבים אליו במיוחד חומר מסולף, כדי להכפיש את נגדי המיסר.

רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

תפיסה חדשה בכל העולם. הטיפול נעשה בעזרת תרופות נגד החיידים. עירוי-נוזלים ודיאטות. "אלו היה הכתב במחלות-כליות היה קיימת בכמה מקומות בעולם לפחות 30-25 שנים, ואנחנו בי-ארץ פשוט היינו שוביים בת-פיסה מסויימות, שהביאה להגי-זמת הטיפול בדיאליזה.

כאותר העיתון התפרסם ב-17.3.85 מאמר תחת הכותרת "נפגעי כוויות חוזרים לכוחות-הים בדיאטה של...40 ביצים ביום". שיטה זאת הוגדרה על-ידי הכתב כ"שיטה מקורית, שפותחה במחלקה הכירורגית-פלאסטיית". גם שיטה זאת קיימת זה עשירי שנים.

באחד מגילונות ידיעות אחרונות סופר על רופא-אורולוג ממרכז הארץ, שפיתח שיטה חדשה של החלת שלפוחית השתן על-ידי פיתול של המעי. כדי לחזק את רושם הי-המצאה, סופר שמנתח ידוע מארצות-הברית התקשר באמצע הניתוח עם רופא-אורולוג, ישראלי, כדי לשאול אותו כיצד לבצע את הניתוח.

ממש ציזובאת.

אין סוף לדוגמות מסוג זה. כתבים רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

פירסומת לעיתים קרובות רופאים — פעם מבית-החולים רוטשילד בחיפה ופעם מבית-החולים קפלן ברחובות ופי-עם מבית-החולים איכילוב בתל-אביב.

עיוות האמת

כתבים רפואיים מפרסמים לעיתים קרובות ידיעות על הישגים גדולים, כביכול, של הרפואה הישראלי.

הכתבים אינם מסוגלים להבין, ואי-גם יכולים לגלות בכוחות עצמם, אם הידיעה שהם מפרסמים היא אמת, או המצאה מחדש של האופניים או הטי-לפון.

כמה דוגמות:

● פעם התפרסמה כתבה: "בבית-החולים כרמל כותרים ושת ללא פתיחת בית-החזה" (מעריב 6.12.85, הצופה 5.12.85, הארץ 5.12.85). הקורא, הרחוק מהרפואה, יכול היה לחי-שוב שמדובר בשיטה חדשה.

● בשום כתבה לא נאמר שני-תוח זה מתבצע בכל העולם כבר מזה עשרות שנים.

● יתכן שלרופא מסוים, שביצע נד-תוח בשיטה זו, היה זה נסיון ראשון בחייו, אך לא היה צורך לפרסם ידיעה בעיתון על "הישג רפואי".

● כאשר התקשרתי עם הכתבים והי-ערת להם שהידיעה שלהם אינה נכר-

על-ידי יובא החיסונים ומכירתם לציבור ללא צורך רפואי אמיתי. דוגמה כולטת, המראה כיצד כתבים רפואיים רואים עצמם כמשרתי-המימ"ס, נתנה כתבת ידיעות אחרונות, בדורה נמיר. במאמר שפורסם בי-15.12.86 על הפרופסור הנרי נויפלד ז"ל, סיפרה הכתבת: "פעם, כאשר המנתח בבית-החולים שיבא החליט שלא לערוך ניתוח מסוכן לילדה בת 4, שלדעת הפרופ" נויפלד נזקקה לניתוח — הוא התקשר עימי באישון-לילה, העמיד לרשותי את סירטי-הצינתור ואי-מר; לרעתי צריך לנתח את הילדה, ואפשר להציל את הילדה. אך אני איני יכול להתערב בשיקולי המנתח שלנו. ואילו את יכולה לפנות למנתח-לב אחרים..." עשיתי זאת."

הכתבת לא הבינה שהיא על-בה פרופסור נויפלד בסיפור. היא סיפרה על דבר שרופא חי יוב להתבייש בו: תחת לפנות לעמיתו בצורה גלויה, ולהביע את דעתו ישירות, הוא נאלץ להתעסק באינטריגות קטנות כדי להגן על ידיעותיו.

כתבים רפואיים משרתים את המימ"ס גם על-ידי פירסומים — לעיתים כוזבים — על רופאים מסויימים, מת-נגדי המיסר.

ידיעות מיקרים שבהם משרד-הבריאות מוסר לכתבים המקורבים אליו במיוחד חומר מסולף, כדי להכפיש את נגדי המיסר.

רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

תפיסה חדשה בכל העולם. הטיפול נעשה בעזרת תרופות נגד החיידים. עירוי-נוזלים ודיאטות. "אלו היה הכתב במחלות-כליות היה קיימת בכמה מקומות בעולם לפחות 30-25 שנים, ואנחנו בי-ארץ פשוט היינו שוביים בת-פיסה מסויימות, שהביאה להגי-זמת הטיפול בדיאליזה.

כאותר העיתון התפרסם ב-17.3.85 מאמר תחת הכותרת "נפגעי כוויות חוזרים לכוחות-הים בדיאטה של...40 ביצים ביום". שיטה זאת הוגדרה על-ידי הכתב כ"שיטה מקורית, שפותחה במחלקה הכירורגית-פלאסטיית". גם שיטה זאת קיימת זה עשירי שנים.

באחד מגילונות ידיעות אחרונות סופר על רופא-אורולוג ממרכז הארץ, שפיתח שיטה חדשה של החלת שלפוחית השתן על-ידי פיתול של המעי. כדי לחזק את רושם הי-המצאה, סופר שמנתח ידוע מארצות-הברית התקשר באמצע הניתוח עם רופא-אורולוג, ישראלי, כדי לשאול אותו כיצד לבצע את הניתוח.

ממש ציזובאת.

אין סוף לדוגמות מסוג זה. כתבים רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

תפיסה חדשה בכל העולם. הטיפול נעשה בעזרת תרופות נגד החיידים. עירוי-נוזלים ודיאטות. "אלו היה הכתב במחלות-כליות היה קיימת בכמה מקומות בעולם לפחות 30-25 שנים, ואנחנו בי-ארץ פשוט היינו שוביים בת-פיסה מסויימות, שהביאה להגי-זמת הטיפול בדיאליזה.

כאותר העיתון התפרסם ב-17.3.85 מאמר תחת הכותרת "נפגעי כוויות חוזרים לכוחות-הים בדיאטה של...40 ביצים ביום". שיטה זאת הוגדרה על-ידי הכתב כ"שיטה מקורית, שפותחה במחלקה הכירורגית-פלאסטיית". גם שיטה זאת קיימת זה עשירי שנים.

באחד מגילונות ידיעות אחרונות סופר על רופא-אורולוג ממרכז הארץ, שפיתח שיטה חדשה של החלת שלפוחית השתן על-ידי פיתול של המעי. כדי לחזק את רושם הי-המצאה, סופר שמנתח ידוע מארצות-הברית התקשר באמצע הניתוח עם רופא-אורולוג, ישראלי, כדי לשאול אותו כיצד לבצע את הניתוח.

ממש ציזובאת.

אין סוף לדוגמות מסוג זה. כתבים רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

תפיסה חדשה בכל העולם. הטיפול נעשה בעזרת תרופות נגד החיידים. עירוי-נוזלים ודיאטות. "אלו היה הכתב במחלות-כליות היה קיימת בכמה מקומות בעולם לפחות 30-25 שנים, ואנחנו בי-ארץ פשוט היינו שוביים בת-פיסה מסויימות, שהביאה להגי-זמת הטיפול בדיאליזה.

כאותר העיתון התפרסם ב-17.3.85 מאמר תחת הכותרת "נפגעי כוויות חוזרים לכוחות-הים בדיאטה של...40 ביצים ביום". שיטה זאת הוגדרה על-ידי הכתב כ"שיטה מקורית, שפותחה במחלקה הכירורגית-פלאסטיית". גם שיטה זאת קיימת זה עשירי שנים.

באחד מגילונות ידיעות אחרונות סופר על רופא-אורולוג ממרכז הארץ, שפיתח שיטה חדשה של החלת שלפוחית השתן על-ידי פיתול של המעי. כדי לחזק את רושם הי-המצאה, סופר שמנתח ידוע מארצות-הברית התקשר באמצע הניתוח עם רופא-אורולוג, ישראלי, כדי לשאול אותו כיצד לבצע את הניתוח.

ממש ציזובאת.

אין סוף לדוגמות מסוג זה. כתבים רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

תפיסה חדשה בכל העולם. הטיפול נעשה בעזרת תרופות נגד החיידים. עירוי-נוזלים ודיאטות. "אלו היה הכתב במחלות-כליות היה קיימת בכמה מקומות בעולם לפחות 30-25 שנים, ואנחנו בי-ארץ פשוט היינו שוביים בת-פיסה מסויימות, שהביאה להגי-זמת הטיפול בדיאליזה.

כאותר העיתון התפרסם ב-17.3.85 מאמר תחת הכותרת "נפגעי כוויות חוזרים לכוחות-הים בדיאטה של...40 ביצים ביום". שיטה זאת הוגדרה על-ידי הכתב כ"שיטה מקורית, שפותחה במחלקה הכירורגית-פלאסטיית". גם שיטה זאת קיימת זה עשירי שנים.

באחד מגילונות ידיעות אחרונות סופר על רופא-אורולוג ממרכז הארץ, שפיתח שיטה חדשה של החלת שלפוחית השתן על-ידי פיתול של המעי. כדי לחזק את רושם הי-המצאה, סופר שמנתח ידוע מארצות-הברית התקשר באמצע הניתוח עם רופא-אורולוג, ישראלי, כדי לשאול אותו כיצד לבצע את הניתוח.

ממש ציזובאת.

אין סוף לדוגמות מסוג זה. כתבים רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

תפיסה חדשה בכל העולם. הטיפול נעשה בעזרת תרופות נגד החיידים. עירוי-נוזלים ודיאטות. "אלו היה הכתב במחלות-כליות היה קיימת בכמה מקומות בעולם לפחות 30-25 שנים, ואנחנו בי-ארץ פשוט היינו שוביים בת-פיסה מסויימות, שהביאה להגי-זמת הטיפול בדיאליזה.

כאותר העיתון התפרסם ב-17.3.85 מאמר תחת הכותרת "נפגעי כוויות חוזרים לכוחות-הים בדיאטה של...40 ביצים ביום". שיטה זאת הוגדרה על-ידי הכתב כ"שיטה מקורית, שפותחה במחלקה הכירורגית-פלאסטיית". גם שיטה זאת קיימת זה עשירי שנים.

באחד מגילונות ידיעות אחרונות סופר על רופא-אורולוג ממרכז הארץ, שפיתח שיטה חדשה של החלת שלפוחית השתן על-ידי פיתול של המעי. כדי לחזק את רושם הי-המצאה, סופר שמנתח ידוע מארצות-הברית התקשר באמצע הניתוח עם רופא-אורולוג, ישראלי, כדי לשאול אותו כיצד לבצע את הניתוח.

ממש ציזובאת.

אין סוף לדוגמות מסוג זה. כתבים רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

תפיסה חדשה בכל העולם. הטיפול נעשה בעזרת תרופות נגד החיידים. עירוי-נוזלים ודיאטות. "אלו היה הכתב במחלות-כליות היה קיימת בכמה מקומות בעולם לפחות 30-25 שנים, ואנחנו בי-ארץ פשוט היינו שוביים בת-פיסה מסויימות, שהביאה להגי-זמת הטיפול בדיאליזה.

כאותר העיתון התפרסם ב-17.3.85 מאמר תחת הכותרת "נפגעי כוויות חוזרים לכוחות-הים בדיאטה של...40 ביצים ביום". שיטה זאת הוגדרה על-ידי הכתב כ"שיטה מקורית, שפותחה במחלקה הכירורגית-פלאסטיית". גם שיטה זאת קיימת זה עשירי שנים.

באחד מגילונות ידיעות אחרונות סופר על רופא-אורולוג ממרכז הארץ, שפיתח שיטה חדשה של החלת שלפוחית השתן על-ידי פיתול של המעי. כדי לחזק את רושם הי-המצאה, סופר שמנתח ידוע מארצות-הברית התקשר באמצע הניתוח עם רופא-אורולוג, ישראלי, כדי לשאול אותו כיצד לבצע את הניתוח.

ממש ציזובאת.

אין סוף לדוגמות מסוג זה. כתבים רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

תפיסה חדשה בכל העולם. הטיפול נעשה בעזרת תרופות נגד החיידים. עירוי-נוזלים ודיאטות. "אלו היה הכתב במחלות-כליות היה קיימת בכמה מקומות בעולם לפחות 30-25 שנים, ואנחנו בי-ארץ פשוט היינו שוביים בת-פיסה מסויימות, שהביאה להגי-זמת הטיפול בדיאליזה.

כאותר העיתון התפרסם ב-17.3.85 מאמר תחת הכותרת "נפגעי כוויות חוזרים לכוחות-הים בדיאטה של...40 ביצים ביום". שיטה זאת הוגדרה על-ידי הכתב כ"שיטה מקורית, שפותחה במחלקה הכירורגית-פלאסטיית". גם שיטה זאת קיימת זה עשירי שנים.

באחד מגילונות ידיעות אחרונות סופר על רופא-אורולוג ממרכז הארץ, שפיתח שיטה חדשה של החלת שלפוחית השתן על-ידי פיתול של המעי. כדי לחזק את רושם הי-המצאה, סופר שמנתח ידוע מארצות-הברית התקשר באמצע הניתוח עם רופא-אורולוג, ישראלי, כדי לשאול אותו כיצד לבצע את הניתוח.

ממש ציזובאת.

אין סוף לדוגמות מסוג זה. כתבים רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

תפיסה חדשה בכל העולם. הטיפול נעשה בעזרת תרופות נגד החיידים. עירוי-נוזלים ודיאטות. "אלו היה הכתב במחלות-כליות היה קיימת בכמה מקומות בעולם לפחות 30-25 שנים, ואנחנו בי-ארץ פשוט היינו שוביים בת-פיסה מסויימות, שהביאה להגי-זמת הטיפול בדיאליזה.

כאותר העיתון התפרסם ב-17.3.85 מאמר תחת הכותרת "נפגעי כוויות חוזרים לכוחות-הים בדיאטה של...40 ביצים ביום". שיטה זאת הוגדרה על-ידי הכתב כ"שיטה מקורית, שפותחה במחלקה הכירורגית-פלאסטיית". גם שיטה זאת קיימת זה עשירי שנים.

באחד מגילונות ידיעות אחרונות סופר על רופא-אורולוג ממרכז הארץ, שפיתח שיטה חדשה של החלת שלפוחית השתן על-ידי פיתול של המעי. כדי לחזק את רושם הי-המצאה, סופר שמנתח ידוע מארצות-הברית התקשר באמצע הניתוח עם רופא-אורולוג, ישראלי, כדי לשאול אותו כיצד לבצע את הניתוח.

ממש ציזובאת.

אין סוף לדוגמות מסוג זה. כתבים רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

רפואיים מדרווחים על הישגים שלא היו, ואינם מסוגלים לברר מה מידת האמת בדיווחים אלה — מחוסר ידע, מחוסר

תפיסה חדשה בכל העולם. הטיפול נעשה בעזרת תרופות נגד החיידים. עירוי-נוזלים ודיאטות. "אלו היה הכתב במחלות-כליות היה קיימת בכמה מקומות בעולם לפחות 30-25 שנים, ואנחנו בי-ארץ פשוט היינו שוביים בת-פיסה מסויימות, שהביאה להגי-זמת הטיפול בדיאליזה.

כאותר העיתון התפרסם ב-17.3.85 מאמר תחת הכותרת "נפגעי כוויות חוזרים לכוחות-הים בדיאטה של...40 ביצים ביום". שיטה זאת הוגדרה על-ידי הכתב כ"שיטה מקורית, שפותחה במחלקה הכירורגית-פלאסטיית". גם שיטה זאת קיימת זה עשירי שנים.

באחד מגילונות ידיעות אחרונות סופר על רופא-אורולוג ממרכז הארץ, שפיתח שיטה חדשה של החלת שלפוחית השתן על-ידי פיתול של המעי. כדי לחזק את רושם הי-המצאה, סופר שמנתח ידוע מארצות-הברית התקשר באמצע הניתוח עם רופא-אורולוג, ישראלי, כדי לשאול אותו כיצד לבצע את הניתוח.

ממש ציזובאת.